

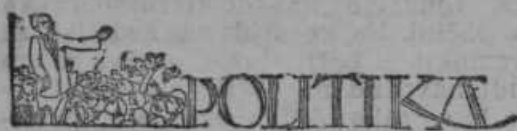
mogle marsikatero občino koristno javno delo (zaježitev rek, naprava mostov, elektrifikacija itd.) lažje izpeljati. Ljudstvu bi se ne napravilo težav, ker so pota ravna in ne tako težavna kot v planini. In tako bi prebivalstvo tudi do novega občinskega središča ne imelo predaleko pot. — Če bi se nova občina vstvarila tako, da bi po verjetnosti župan izbral občinski urad tudi v kulturnem središču (pri cerkvi ali šoli), bi se ljudstvu celo olajšalo glede potov in stroškov. Šole, kjer jih je več, seveda morajo ostati, ker tu je merodajna daljavanja poti za otroke.

Zato se more reči, da bi v nekem oziru bilo koristno, če bi se ukinile nekatere male občine in združile v velike. Marsikje bi bilo potrebno obstoječe občine ne ukiniti ampak je zaokrožiti, to je, njih obseg preurediti. Na eni strani morebiti od občine del odtrgati in prideliti sosedni občini. Na drugi strani pa od sosedne občine del odtrgati in prideliti sem. Seveda bi taka arondacija

(zaokrožitev) občin gospodom pri zemljiški knjigi in davčni oblasti povzročila precej dela, pa pomenila bi za ljudstvo trajno korist.

Končna beseda.

Vsaka ukinitve, oziroma združitve občin, in ravnotako zaokrožitev (arondacija) naj se dobro premisli. Naj ne bo merodajen ne obseg občine, ne število prebivalstva! Naj se dela individualno (to je, primerno po pokrajinskih razmerah). Naj ne bo tozadevna določitev enotna za vse okraje! Nekoliko pritiska sicer bo morebiti potrebno tu ali tam. Ali merodajna naj bo ljudska korist! Vprašati pa se mora prizadete ljudi in občine! In proti mnenju okrajnih zastopov, ki poznajo razmere in teritorij občin, in v katerih so vendar razboriti možje, naj pa se ne stori ničesar! — Slednjič je mala občina majhna ljudska avtonomija, ki se naj ne uniči brez potrebe, ampak le zato in tam, kjer zahteva in kaže večja občina korist!



V NAŠI DRŽAVI.

Sestava proračuna za leto 1930-31. Finančni minister je pozval ministrstva, da mu predložijo proračunske zahteve do 10. avgusta.

Odstop trgovinskega ministra. Minister za trgovino in industrijo dr. Mažuranič je podal ostavko, ki je bila sprejeta. Zastopnik trgovinskega ministra je finančni minister dr. Švergulja. Istovčasno z dr. Mažuraničem je podal ostavko na svoj položaj tudi pomočnik ministra za trgovino in industrijo dr. Vladimir Spevec. Tudi njegova ostavka je bila sprejeta. Glede na to pa, da je dr. Švergulja že kot finančni minister zelo zaposlen in se ne bo mogel posvečati zadevam trgovinskega ministra je bil mesto odstopivšega pomočnika ministra imenovan za začasnega vršilca dolžnosti pomočnika ministra trgovine in industrije načelnik tega ministrstva dr. Rudolf Steinmetz-Sorodolski.

Protest naše vlade proti bolgarskemu poveljenju. Naša vlada je protestirala v Sofiji proti izdani amnestiji, po kateri so bili pomiloščeni največji bolgarski vojni krivci, ki so povzročili v svetovni vojni v Srbiji toliko smrtno krvavega zla.

Zakon o pospeševanju poljedelstva. V ministrstvu za poljedelstvo je izgotovljen načrt zakona o pospeševanju poljedelstva. Novi zakon se bo nanašal na vse poljedelske stroke. V posebnih poglavjih bodo obdelana vprašanja pospeševanja živinoreje, vinogradništva, poljedelstva v ožjem pomenu besede, zaštite pred rastlinskimi škodljivci in gospodarske službe. Načrt bo še enkrat pregledal minister za poljedelstvo dr. Frangeš, nakar bo predložen v zakonodajno.

Trošarina na brezalkoholne pijače. Zveza vinogradnikov je izročila finančnemu ministru obširno spomenico, v kateri zahteva, naj se uvede primerna trošarina na brezalkoholne pijače, ker

zaradi naraščajočega konzuma brezalkoholnih pijač nazadnje konzum vina.

Za Agrarno banko je dosedaj podpisanih delnic za 550 milijonov Din.

Z dovoljenjem policije je zapustil Svetozar Pribičević Brus in se preselil v Beograd, kjer se bo moral podvreči operaciji.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Iz papeževе države. Dne 25. julija je papež po skoraj 60 letih prvič zapustil Vatikan in se udeležil evharistične procesije na trgu sv. Petra. Procesiji je prisostvovala 100 tisoč glava množica in 15 tisoč vojakov je skrbelo za vzdrževanje reda. Procesija ni prekoračila meje Vatikanskega mesta.

V Berlinu pripravljali krvavi 1. avgust. Nemški komunisti so vedno v živahnih stikih z Moskvo, ki jih med drugim znatno podpira tudi še z denarjem. Nemška komunistična stranka je dobila iz Rusije navodila, da naj 1. avgust proslavi na isti način, kakor je proslavila letošnji 1. maj, ko so po berlinskih ulicah trajale več dni krvave bitke. Policija je radi tega izdala stroge odredbe. Ker istotako tudi socialdemokrati pripravljajo za 1. avgust protivojne demonstracije, bo policija gledala predvsem na to, da ne bi prišlo do medsebojnih spopadov. Aretiranih je bilo več komunističnih voditeljev.

Francoska vlada odstopila. Poincaréjevo ministrstvo je podalo ostavko. Predsednik francoske republike je poveril sestavo nove vlade dosedanjemu zunanjemu ministru Briandu, ki je sestavil vlado na prejšnji podlagi.

Prvi razorožitveni koraki Anglije in Amerike na morju. Angleški minister za pomorstvo Macdonald bo odpotoval v Ameriko začetkom oktobra, kjer se bo sestal v Washingtonu s predsednikom Hooverjem in zaključil razgovore o pomorskem razoroževanju. Angleška in ameriška vlada sta že sporazumno preklicali naročila za gradnjo večjega števila vojnih ladij.

Med Angleško in Rusijo se bodo začela pogajanja za obnovitev odnošajev med obema državama.

Spor med Rusi in Kitajci radi železnice na Dalnjem vzhodu se ni poostiril in ne oblašil. Razne velesile, ki so se ponudile kot posredovalke za mirno poravnavo, doslej niso imele uspeha. Čete so pripravljene na obeh straneh. Vsekako nastopajo Kitajci v sporu zelo izzivalno.



Peter Julijan Emar

Spominski dan 1. avgust.

Na južnem Francoskem, blizu mesta Grenoble mu je tekla zibelj. Leta 1811 rojenemu Petru Julijanu je dal Bog eno največjih milosti — v resnici krščanske starše. Mati njegova je stopila vsak dan vsaj za nekaj časa v cerkev, da je počastila Kristusa v najsv. zakramentu. K tej pobožnosti je jemala seboj tudi svoje otroke in mali Peter je kmalu sam znal pot v cerkev k božjemu ljubitelju otrok. Če so ga doma pogrešali in ga niso mogli najti, so se lahko zanesli, da je v cerkvi, pred oltarjem. Ko je malo odrasel, je bil vsak dan pri sv. maši posebno veliko je bilo veselje, če je smel pri njej streči.

Tako se ni čuditi, da je že petletni Peter Julijan kazal odločno voljo, da postane duhovnik. Pa dolgo se je moral boriti, da je prišel do tega svojega cilja. Oče je namreč hotel, da postane sin kovač, kakor je bil on sam. Leta in leta in leta se je ustavljal sinovi želji. Ta pa tudi ni odnehal. Njegovi šolski tovariši, ki so študirali, so ga v počitnicah poučevali v latinščini. Še le, ko je bil že 17 let star, se je oče udal in Peter je šel v Grenoble v srednje šole. Kmalu ga je pa zadel bridek udarec: mati mu je umrla. Ko je zvedel žalostno vest, je hitel v cerkev pred Marijin oltar in je prosil Marijo, da bi mu bila od sedaj ona mati. Kot dokaz tega materinstva naj mu izprosi milost duhovništva. Nato se je potolažen podal v domači kraj na materin pogreb.

Tam se je takrat ravno mudil nek duhovnik iz družbe oblatov, pater Guibert, poznejši nadškof v Parizu. Temu je Peter razodel svojo srčno željo. Pater se je zavzel za fanta in je dobil od njegovega očeta dovoljenje, da sme iti z njim v samostan v Marsej. Z vso gorečnostjo se je mladi novinec vrgel na učenje in na vse, kar je red zahteval od njega. Pa preveč je zaupal svojim močem. Zbolel je po 10 mesečnem bivanju v samostanu se je ves strl vrnil v očetovo hišo. Njegovo stanje se je tako poslabšalo, da so ga sprevideli s sv. zakramenti za umirajoče. Vsi so obupali nad njegovim ozdravljenjem le on sam je upal in vedno govoril: »Jaz moram še postati duhovnik.« In res. Proti vsemu pričakovanju se mu je zdravje zboljšalo in zopet se je z vso vnemo oprijel učenja. Čez tri leta je bil posvečen v duhovnika in je leta 1834 obhajal svojo prvo sv. mašo.

Že v svojih prvih duhovniških letih je živel Peter Emar čisto za presv. Evharistijo. Dve uri se je na sv. mašo pripravil pred tabernakljem, zopet dve

dve uri po sv. maši je še ostal z božjim Odrešenikom v pobožnem razgovoru. Z njim se je posvetoval o vsem, kar je hotel storiti v svoji župniji, pred njim je pisal svoje sklepe. Zato se ni čuditi, da je bilo njegovo duhovniško delovanje bogato blagoslovljeno. Njegova župnija je bila podobna veliki družini, katere člani in ljubljani oče je bil Emar. Kljub temu pa je bil Peter prepričan, da je poklican za redovniški poklic. In ko je slišal o redu Maristov, je po resnem premišljevanju prosil svojega pristojnega škofa za dovoljenje, da sme vstopiti v ta red. Škof mu je dal sijajno priporočilo, ko je rekel: »Jaz ne morem reda Maristov počastiti bolj, kakor s tem, da mu prepustim takega duhovnika.«

V redu se je Peter Julijan zelo odlikoval in so mu kmalu poverili častne in odgovornosti polne službe. Pa tudi tukaj se ni dosegel tistega, za kar ga je Bog odločil. Vedno bolj in bolj mu je postajalo jasno, da je njegova, od Boga mu odločena življenjska naloga, da naj pospeši češčenje najsv. Zakramenta. Sicer je bil pa še naravnost o tem poučen. Ko je Peter Julijan Emar čital januarja leta 1849 v neki Marijini cerkvi blizu Liona sv. mašo, je bil naenkrat napolnjen z bridko žalostjo radi žalitev in brezbržnosti, ki jih mora prenašati Kristus v zakramentu presv. Rešnjega Telesa. »Ah, kaj bi mogel storiti, da ti zadostim za vse to?« je ves žalosten vzkliknil. In čisto jasno je stala pred njegovo dušo misel, da bi ustanovil red za zadoščenje Kristusu v najsv. zakramentu. Dvakrat popreje pa je še imel, kakor je to razodel svojemu prijatelju in duhovnemu voditelju, prikazen preblazene Device Marije, ki mu je naznanila, da naj se popolnoma žrtvuje češčenju presv. Rešnjega Telesa in naj ustanovi za to poseben red.

Pater Emar je šel takoj na delo. Ločil se je, kakor mu je to tudi bilo težko, od svojega reda. Nato je poslal sv. očetu pravila. Tedanji papež Pij IX. mu je odgovoril, da je prepričan, da prihaja ta misel od Boga. A Emar se je hotel še bolj prepričati. Delal je 12 dnevne duhovne vaje, pravila novega reda pa je predložil v preizkušnjo še trem škofom. Ko so mu vsi potrdilno odgovorili, je 1. julija leta 1856 ustanovil svoj red. Z dvema tovarišema si je pridobil v Parizu neko hišo, v njej je napravil malo kapelico, v kateri naj bi bilo Najsvetejše noč in dan izpostavljeno, da redovniki pred njim molijo in Kristusa častijo, se mu zahvaljujejo ter zadostujejo. Poleg moškega reda je ustanovil p. Emar še tudi ženski red z imenom »družabnice najsvetejšega zakramenta.«

Peter Julijan sam se je čisto potopil v češčenje in ljubezen do Kristusa v zakramentu presv. Rešnjega Telesa. Obsevana od te nebeške luči je njegova vera vedno bolj in bolj rasla v krščanskem življenju in vseh krščanskih čednostih. Kakor pa je on sam gorel ljubezni do najsvetejšega zakramenta in čutil njegove blagodejne sadove na sebi, tako je skušal to ljubezen vcepiti v kolikor mogoče več src. »Iti moramo nemudoma na delo,« tako je pisal, »da

rešimo duše s presv. Evharistijo in da predramimo Evropo iz njene brezbržnosti, v katero je zatopljena, ker ne pozna daru božjega, Jezusa Emanela v Evharistiji. Nesti moramo bakljo ljubezni v duše ki so postale mlačne, se imajo za pobožne, pa niso, ker ni Kristus v tabernaklju središče njihovega življenja.« Kar je p. Emar govoril, to je tudi izvrševal v dejanju do svoje smrti 1. avgusta l. 1868. Ko so l. 1877 njegovo truplo prepeljali v Pariz, so ga našli še nestrohnjenega. 12. julija svetega leta 1925 ga je Pij XI. proglasil blaženim.

Da bi duh češčenja in ljubezni do Kristusa v presv. Rešnjem Telesu, ki je živel v blaženem patru Emar-ju, prevzel tudi nas! Ali ga nismo potrebni? Ali nismo tako mrzli do najsvetejšega zakramenta? Tako mrzli in brezbržni, kakor da sploh ne bi verovali in vedeli, da živi Kristus med nami? In ali ga ne potrebuje naše življenje? Kristus v Evharistiji je kruh krščanskega življenja. Čimbolj se ga bomo oklepali, tem več bo pri nas resničnega krščanstva.

*

Papež izšel iz Vatikana. Zadnji četrtek, 25. julija, je papež od leta 1870 prvič zapustil Vatikan. Bilo je to ob priliki procesije s presv. Rešnjim Telesom, ki se je vršila na veličastnem trgu sv. Petra in pri kateri je papež nosil najsvetejše ter podelil sv. blagoslov. Papež je pri tej priliki prepovedal vsake ovacije in hrupno pozdravljanje, kakor je v Italiji v navadi. To pa radi tega, ker se po 60 letnem vatikanskem ujetništvu ni hotel pokazati kot svetni vladar, ki išče svetne časti, temveč edinole kot služabnik Kristusov.

Italijanski socialni teden. Kakor avstrijski, tako bodo imeli tudi italijanski katoličani tako imenovani socialni teden, na katerem bodo obravnavali pereča socialna vprašanja in se posvečevali, kako bi se dalo v raznih razmerah in potrebah pomagati. Tako kaže krščanstvo svojo življenjsko moč in delavnost.

Kaj delajo naši katoliški dijaki. V letošnjih počitnicah so imeli katoliški dijaki že precej zborovanj in tečajev, na katerih so se posvečevali, kako bi v vse življenje še bolj zanesli katoliškega duha. V zadnjem času je bilo dvoje važnih zborovanj. Eden je bil misijonski tečaj za slovenske in hrvatske dijake pri Plitvičkih jezerih pod vodstvom prof. dr. Ehrlicha iz Ljubljane. Na njem so se dijaki navduševali za sodelovanje in podpiranje misijonov med pogani.

Posebno prav lepo je bilo zborovanje dijakov, ki so v dijaških Marijinih družbah. Vršilo se je od 22. do 28. julija v škofovih zavodih v Št. Vidu nad Ljubljano. Udeležilo se je tega zborovanja nad 300 kongreganistov iz vseučilišča in vseh srednjih šol na Slovenskem. Iz govorov dijakov je odsevala sinovska ljubezen do Marije, idealna navdušenost za čisto življenje po zgledu Marijinem, odločna volja zanesti tega duha tudi ven v življenje. Zborovanja se je udeležil tudi ljubljanski škof dr. Jeglič in pomožni škof dr. Rožman. Daj Bog, da bi z našimi idealnimi dijaki postala enega duha vsa naša

mladina, potem bo zasijala našemu ljudstvu spomlad krščanskega preporoda.

Napredek katoliške Cerkve na Japonskem. Japonska vlada je začela zavzemati napram katoliški Cerkvi bolj prijazno stališče. To pa radi tega, ker mora upoštevati vzgledno delo katoliškega vseučilišča v Tokiju in ker ne more zapirati oči pred dejstvom, da katoliška vera blagodejno vpliva na življenje ljudi. Tudi med ljudstvom samim ima katoliška Cerkve vedno več prijateljstva. Tako je prošlo leto prestopilo v kat. Cerkve 1811 poganov, tako, da je sedaj na Japonskem 89.398 katoličanov. Katoliški božič je postal že nekako ljudski praznik in pasijonske igre je posečalo ogromno število poganov. Med katoličani na Japonskem igra zelo važno vlogo admiral Jamamoto iz stare plemiške rodbine. Bil je že dolgo časa predsednik katoliške mladinske zveze. Da bi se temu poslu lahko še bolj posvetil, se je odpovedal svoji visoki in častni službi. Pač prava krščanska požrtvovalnost.



NOVICE

»Kmeti list« se v dobi pasjih dni hudo zaganja proti klerikalizmu. Vročina, ob kateri se je ta napad vršil, opravičuje napad in tudi način, kakor se je ta napad izvršil. Ko prideje hladnejši dnevi, bo menda tudi sodba hladnejša. V dobi največje poletne vročine pa »Kmeti list« (štev. od 24. jul. v uvodnem članku) gnevno udriha po klerikalizmu, češ, da je »slovenskega človeka in narod duševno ohromil; da je obrezdušil, zmehaniziral skoro vse kulturno življenje slovenskih, zlasti kmetijskih množic. On tvori, tak kakor je danes, nevarnost obrezduhovljenja, španizacije Slovenstva, ne pa možnost svežega pogona in samovzgojne samozavesti. Mora res biti grda pošast, ki jo »Kmet. list« opisuje po njenih učinkih. Kaj je pravzaprav in kakšna je ta pošast, ki tvori nevarnost »španizacije Slovenstva«, tega »Kmet. list« ne pove. Pa je boljše zanj, da ne pove, ker opredeljevanje ni baš najmočnejša stran njegovih duševnih sposobnosti. Kakšna je njegova opredeljena sposobnost, dokazuje v istem članku, ko opredeljuje »podrejenost duhovništvu«. Od katoliške akcije zahtevana podrejenost duhovništvu pomenja po njegovem mišljenju to: »Vsaka kritika je nedopustna in čeprav bi se to reklo, da ti je dovoljeno vse, samo če imaš maziljene prste.« Kakšna »španska« logika je to? Tako je »obrezduhovljena in duševno hroma« (pa sigurno ne od prešmentanega klerikalizma), da bi človek moral biti žalosten nad njo, ako ne bi bilo v dobi pasjih dni in kislih kumar. Srstno zaletavanje »Kmetiskega lista« v klerikalizem pa najboljšo dokazuje, odkod preti nevarnost »španizacije Slovenstva«.

Duhovniške spremembe. G. kaplan Ivan Kodrič je prestavljen iz Turnišča v Prekmurju k Sv. Rupertu v Slov. gor. Bivši poslanec Fr. Jerič, ki je bival v